

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010075
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010075.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému L. S., nar. XX.XX.XXXX v N., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 15. februára 2018 odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 31. júla 2017, sp. zn. 2T/28/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 31. júla 2017, sp. zn. 2T/28/2017, bol obžalovaný L. S. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného obdobia mesiaca január 2016 do 20.04.2016 a od 24.09.2016 do dňa 01.10.2016, najmä pod vplyvom alkoholu, prevažne v obci S. X., v rodinnom dome č. XXX a v rodinnom dome č. XXX, ako aj na iných miestach v obci S. X., spôsobil svojej priateľke - družke I. Z. psychické a fyzické utrpenie bitím, údermi rukami i päšťami do rôznych častí tela kopaním, sácaním, vulgárnym správaním a nadávaním, ktoré správanie sa opakovalo v nepravidelných časových intervaloch, vyvolával vedome hádky a žiarlivostné scény, neustále ju podozrieval z nevery, opakovane poškodenú ponižoval vulgárnymi nadávkami a pomenovaniami, a to:

- v presne nezistený deň, dňa 01.03.2016 alebo dňa 02.03.2016 v čase medzi 19.00 hod. - 20.00 hod. v obci S. X. v penzióne G., ťahal poškodenú I. Z. za vlasy, pričom jej vulgárne nadával, že z nej decko vykuchá, keď zistí, že nie je jeho, následne vyšli von fajčiť, kde opätovne poškodenej nadával a uvádzal, že mu je neverná a dal jej facku, pričom ju udrel do nosa, z ktorého jej začala tiecť krv
- dňa 10.04.2016 v rodinnom dome č. XXX v obci S. X., keď poškodená vešala záclonu, zhodil ju zo stoličky, pričom poškodená spadla cez posteľ a narazila si rebrá, v dôsledku čoho nemohla dýchať a susedom V. A. bola odvezená na pohotovosť do Nemocnice v Partizánskom,
- dňa 19.04.2016 okolo 19.30 hodine v obci S. X. v rodinnom dome č. XXX vulgárne nadával pod vplyvom alkoholu poškodenej I. Z., vyhrážal sa jej, že ju zabije, pričom ju fyzicky napadol tak, že ju udieral a škrtil,
- dňa 20.04.2016 v čase od 20.15 hodiny do 20.58 hodiny v obci S. X. v rodinnom dome č. XXX opätovne poškodenej vulgárne nadával, bol agresívny, sotil do nej, pričom poškodená spadla na posteľ, obžalovaný si vzal tašku s vecami a kľúče od auta, čo poškodená využila na to, že uzamkla vchodové dvere domu, pričom obžalovaný sa k dverám domu vrátil, opäť začal do nich kopať a poškodenej vulgárne nadávať, pričom v dôsledku agresívneho správania obžalovaného a strachu z jeho ďalšieho konania, poškodená privolala políciu,
- v období od 24.09.2016 do 30.09.2016 v obci S. X. v rodinnom dome č. XXX poškodenú I. Z. opakovane fyzicky napádal, bil a udieral po celom tele, fackami i päšťami, škrtil ju, v dôsledku čoho mala po celom tele modriny - na nohách, členkoch, na rukách, na krku, na hrudníku, na tvári,
- dňa 30.09.2016 vo večerných hodinách v čase okolo 19,00 hodiny v rodinnom dome č. XXX v obci S. X. pod vplyvom alkoholu poškodenú I. Z. fyzicky napadol údermi dlaňou i päšťami do oblasti tváre

a následne aj do oblasti celého tela, potom ju zodvihol a hodil na zem a sácal ju, v dôsledku čoho poškodená odpadla,

- dňa 01.10.2016 vo večerných hodinách v čase okolo 20.00 hod. - 20.30 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci S. X. opätovne pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodenú I. Z. tak, že ju opakovane dlaňami udieral do oblasti tváre, následne ju chytil a hodil na posteľ, na čo sa poškodená začala brániť, avšak obžalovaný, fyzicky silnejší a zdatnejší, ju začal kopať do celého tela, do brucha, do zadnej časti tela, do chrbta, päšťou ju udieral medzi rebrá, pričom jej neustále vulgárne nadával a sácal do nej, v dôsledku uvedeného konania bolo obžalovanému uložené vykázanie zo spoločného obydľia na dobu 10 dní.

Za tento trestný čin bol obžalovaný L. S. odsúdený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, výkon ktorého obžalovanému okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu na 48 mesiacov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému zároveň uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Z. č. XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože ho v zákonnej 15 dňovej lehote včas podaným odvolaním napadla prokurátorka v neprospech obžalovaného len pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 16.10.2017 podanom v neprospech obžalovaného namietala správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 3 roky so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním a s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky a ktorý považovala za neprimerane mierny. Podľa názoru prokurátorky okresný súd nedostatočne i nesprávne vyhodnotil povahu a závažnosť spáchaného činu, keď bolo preukázané, že k násilnému konaniu zo strany obžalovaného voči poškodenej dochádzalo vo forme verbálneho i brachiálneho násillia, poškodená závažnosť a agresivitu konania obžalovaného zatajovala pred okolím a vzniknuté následky zľahčovala, čo svedčí o jej závislosti na obžalovanom. Na polícii síce najskôr páchatelovo správanie podrobne popísala, ale následne pri konfrontácii s ním závažnosť jeho konania už zľahčovala a seba stavala do pozície vinníka, hoci u obžalovaného bolo zistené, že v konfliktných situáciách sa správal agresívne a poškodenú fyzicky bil. Uloženie podmienenečného trestu odňatia slobody považovala preto za nepostačujúce a nezabezpečujúce dostatočnú ochranu spoločnosti a to najmä vzhľadom na okolnosti prípadu a dĺžku i intenzitu konania obžalovaného. Spoločnosť, verejnosť i poškodené osoby - maloletého syna aleboj poškodenej M. W. nevynímajúc - majú právo očakávať, že osoba uznanú za vinnú zo zločinu ich nebude viac v ďalšom živote ohrozovať a za svoje protiprávne konanie bude postihnutá aj spravodlivým a primeraným trestom a vzhľadom na už spomenutú agresivitu obžalovaného i jeho nekritický postoj k trestnej činnosti, je na jeho prevýchovu potrebné pôsobiť nepodmieneným trestom odňatia slobody a preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Partizánske vo výroku o treste odňatia slobody s podmienenečným odkladom a probačným dohľadom a aby obžalovanému L. S. podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd sám uložil podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. nepodmienený trest odňatia slobody v strede zákonnej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Obžalovaný L. S. v písomnom vyjadrení zo dňa 9.11.2017 k písomným dôvodom odvolania prokurátorky poukázal na to, že ho nepovažuje za dôvodné a správne. V minulosti nebol nikdy trestne stíhaný a nebol postihnutý ani za priestupok, čo súd zohľadnil priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák.. Počas trestného konania bol v tejto trestnej veci viac ako sedem mesiacov vo väzbe a na slobodu bol dňa 31.5.2017 prepustený s tým, že mu bol uložený dohľad probačného a mediačného úradníka s uloženými primeranými povinnosťami a obmedzeniami, ktoré nielenže dôsledne dodržiava, ale po prepustení z väzby sám a dobrovoľne nastúpil na ambulantné protialkoholické liečenie, alkohol vôbec nepožíva a vyhýba sa miestam, kde sa konzumuje. Od 1.9.2017 je v trvalom pracovnom pomere u Hornonitrianskych baní Prievidza, kde pracuje doposiaľ. On sa protiprávneho konania okrem

poškodenej nedopustil vo vzťahu k žiadnej inej osobe a aj podľa znaleckého posudku znalca MUDr. V. A. z psychiatrického hľadiska nie je jeho pobyt na slobode pre spoločnosť nebezpečný. Dodal, že skutok zo spáchania ktorého bol uznaný za vinného nespochybňuje, v čase jeho páchania si však v dôsledku konania pod vplyvom alkoholu i nevhodného správania poškodenej protiprávnosť svojho konania neuvedomoval a veľmi ho zranila predovšetkým smrť poškodenej napriek tomu, že nesúvisela s jeho konaním. Vzhľadom na uvedené dôvody obžalovaný v písomnom vyjadrení i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch považoval za vecne správny a zákonný.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na písomné dôvody odvolania navrhla, aby krajský súd rozhodol spôsobom navrhnutým v závere jej písomne odôvodneného odvolania.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 15. februára 2018 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 3. novembra 2017, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorkou napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému L. S., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému L. S. podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na dolnej hranici trestu ustanoveného zákonom podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol obžalovanému za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním podmienčne odložený na skúšobnú dobu 4 roky, spolu aj s uloženou povinnosťou spočívajúcou v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a so súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uloženým ochranným protialkoholickým liečením ambulantnou formou, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátorky uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k podmienčnému trestu odňatia slobody uloženému obžalovanému L. S. považuje za potrebné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane rodiny, ochrane blízkych osôb najmä pred domácim násilím a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukládania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného L. S.. Obžalovaný, ktorý doposiaľ nebol nikdy súdne trestaný ani

postihnutý za priestupok, napokon (aj keď až v štádiu odvolacieho konania) svoju trestnú činnosť priznal a oľutoval ju, keď pritom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na jej páchaní malo výrazný podiel nadmerné požívanie alkoholu v inkriminovanej dobe nielen obžalovaným, ale aj samotnou poškodenou, ktorá pritom sama priznávala, že na spolužití s obžalovaným L. S., ktoré vykazovalo prvky protiprávneho konania, niesla zavinenie aj ona sama, čo bolo napokon potvrdené aj závermi znaleckých posudkov, keď konkrétne aj znalec z odboru psychológie PhDr. V. N. v záveroch svojho znaleckého posudku poukázal na to, že poškodená konanie obžalovaného nepociťovala ako príkorie.

U obžalovaného bola správne zistená jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm.j) Tr. zák. (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) a okresný súd pri ukladaní trestu vzal tiež správne do úvahy i výrazne zmenený spôsob správania sa obžalovaného už v priebehu trestného konania po jeho prepustení z väzby dňa 31.5.2017 (obžalovaný bezvýhradne dodržiaval obmedzenia a povinnosti uložené mu pri nahradení jeho väzby probačným dohľadom, je riadne zamestnaný a sám dobrovoľne nastúpil na výkon ochranej ambulantnej protialkoholického liečby).

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti bolo preto uloženie prísneho podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom - včítane uloženej povinnosti spočívajúcej v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve - za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, správne. Prokurátorkou navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody by totiž bol neprimerane prísny, minul by sa prevýchovným účinkom a prevažovala by len represívna stránka trestu. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky a so súčasne uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním, pretože takto určený trest je trestom zákonným a primeraným. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, ani na zmenu spôsobu jeho výkonu v neprospech obžalovaného, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátorky za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom a keďže pochybenie okresného súdu nezistil ani vo výroku o obžalovanému uloženom ochrannom protialkoholickom liečení ambulantnou formou v súlade s § 73 ods.2 písm.d) Tr.zák., ale ani vo výroku o náhrade škody, ktorý má svoje opodstatnenie v ustanovení § 288 ods.1 Tr.por., odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovaného L. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.